

Bijlage: Liturgie in de regio

Verminderd kerkbezoek vraagt om concentratie van vieringen. Een versnippering over teveel locaties en teveel vieringen haalt de vitaliteit uit de liturgische samenkomst. In verschillende Europese landen, zoals Frankrijk, wordt deze concentratie bereikt doordat de priester op één of enkele plaatsen in het weekend Eucharistie viert, terwijl de overige kerken binnen de regio dan gesloten zijn. In Nederland bestaat een sterke traditie, m.n. in de dorpen, om als lokale gemeenschap elk weekend in de eigen kerk samen te komen om te vieren, ook al is het aantal kerkgangers gering geworden. Om hieraan in redelijkheid tegemoet te komen hebben de bisschoppen tot nader order de volgende regelingen uitgevaardigd:

* De Nota *'Meewerken in het pastoraat'* (1998) geeft de mogelijkheid om in het weekend **éénmaal een woord- en communieviering** te houden, indien in een bepaalde kerk dat gehele weekend geen Eucharistie mogelijk is. Een woord- en communieviering kan **in geen geval naast een Eucharistie** in hetzelfde weekend in dezelfde kerk worden gehouden. Ook kan deze viering niet worden herhaald.

* Uitsluitend een diaken, pastoraal werker of liturgisch medewerker met een **zending van de bisschop** kan hierin voorgaan. Indien dezen niet beschikbaar zijn kan een **gebedsviering** worden gehouden door leden van een liturgische werkgroep. (blz. 25)

* De Nota *'Nieuwe tijden, nieuwe wegen'* (2004) bepaalt verder dat in principe in het weekend **per kerk slechts één viering** is toegestaan, bij voorkeur een Eucharistieviering, of als dat niet mogelijk is een woord- en communieviering, of een gebedsviering. (blz. 17)

* Binnen de regio dienen de **vieringstijden goed op elkaar afgestemd** te worden, waardoor het voor de priesters mogelijk wordt om op meerdere plaatsen Eucharistie te vieren.

* In tenminste **één centrale kerk in de regio** wordt op zondag **altijd Eucharistie** gevierd op een vast tijdstip (uiteraard behoudens overmacht), in de andere kerken naar vermogen. In deze kerk(en) is eventueel een tweede Eucharistie mogelijk, maar alleen als dit gezien het aantal kerkgangers reëel is.

* **Op bijzondere momenten in het kerkelijk jaar** - Goede Week, Pasen, Eerste Communie e.d.- is de Eucharistie uiteraard onontbeerlijk. Hier zal men binnen de regio afspraken maken om op één of enkele plaatsen voor alle parochies de vieringen te concentreren.

* M.b.t. **vieringen op de weekdays** stellen de Nota's vast dat, indien geen priester beschikbaar is, een **gebedsviering** de normale vorm is, óók bij avondwake, uitvaart of huwelijk. **Oecumenische vieringen** zijn uiteraard altijd vieringen van 'woord en gebed', en nooit van 'woord en tafel'. Zij kunnen altijd gehouden worden, behalve op zondagochtend, ter vervanging van de H. Eucharistie.

* Gewezen wordt op de mogelijkheid om, **indien bij een uitvaart geen Requiemmis mogelijk is**, de gebedsviering toch te verbinden met een reguliere Eucharistie op een ander moment in de week, waarin de overledene kan worden herdacht. In het buitenland is dit normale praktijk. De centrale gedachte van een Requiemmis is tenslotte dat het Eucharistisch Offer voor de overledene wordt opgedragen, waar deze ook recht op heeft, niet primair dat de heilige Communie aan de aanwezigen wordt uitgereikt.

* Verder onderstrepen alle Nota's en Instructies dat de heiligheid van de Eucharistie geen eigen gemaakte teksten toelaat. Hier worden **uitsluitend teksten uit het Romeins Missaal en uit de Lectionaria** gebruikt. Deze bieden voldoende keuzemogelijkheid, ook voor vieringen van Eerste heilige Communie, Vormsel, Uitvaart, Huwelijk etc. **Alleen de priesters zijn hiervoor verantwoordelijk.** Binnenkort verschijnt ook een Rituaal voor gebeds- / cq. woord- en communievieringen, dat ook hier liturgische kwaliteit en eenheid brengt.
